



Tað er eitt stórt upplivsi fyri barnaheimsbørnini at sleppa inn í eitt vanligt heim

MYNDR: MYNDR: LEILA Á LOFTI

ein lítil trupuleiki ikki verður til ein so mikið stóran trupulleika, at barnið ikki verður ættleitt.

Sum dømi nevni Leila eitt barn við skeivum høvdi, og at hon hevur víst starvsfólkinum, hvussu tey skulu sita við barninum, hvar leikurnar skulu liggja í mun til barnið, og hvussu barnið skal liggja, tá tað svevur.

Leila sigur, at tað kann vera ringt at fáa starvsfólkið at skilja, hvi tey skulu gera tað, sum hon lærir tey.

– Tey hava jú teirra máta at gera tingini uppá, men tað gongur nógv betri nú.

Leila, Mikael og genturnar brúktu í fyrstuni nógvar lötur at gera ymsar ábøtur á barnaheiminum og at keypa ymiskt, sum manglaði, alt frá súkkul til skógvar.

Tað vóru tó ikki hesi tingini, sum vóru tey týðningarmestu, og tí fóru tey eisini undir at geva børnunum ymsar góðar upplivingar.

Jólaveitslan heima hjá Leilu og Mikael

Ein av afturvendandi upplivingunum, sum Leila og Mikael hava givið børnunum á BalVikas, er árliga jóla-veitslan.

– Tvey tey fyrstu árinu hildu vit jóla- fest á BalVikas, men tað verður sera heitt á barnaheiminum, um 38 stig, og jólamenninir orkaðu ikki at halda so leingi á í hitanum. So tá vit fluttu í eina størri íbúð við aircondition, so var upplagt at bjóða teimum heim til okkara.

– Harumframt var tað eisini gott hjá børnunum at sleppa út úr barna-heiminum og inn í eitt vanligt heim.



Kakao við róma, meðan hugt verður at filmi

Leila greiðir frá, at starvsfólkini vóru spent, men eisini bangin, tí tey hava ábyrgdina av børnunum, so einki, absolut einki mátti henda teimum. Tí fingur tey Transocean, har Mikael arbeiðir, at leiga ein stóran buss til børnini – og harvið fingur tey enn eina stóra uppliving.

Tey vóru sera spent og væl pyntað, tá tey komu heim til Leilu og Mikael.

– Vit skipaðu so fyri ymsum stuttligum. Ein gandakallur kom at vitja, og vit leigaðu ein playmaster, sum stóð fyri ymsum spølum. Børnini blivu eisini málað við vøkrum tattoveringum, og vit hugdu at einum filmi á okkara stóra skermi.

Góður matur hoyrir jólunum til, og heldur ikki har skortaði nakað. Leila bakaði vegetarpizza og køkur, bjóðaði ís, sodavatn og kakao við róma. At enda kom jólamadurin eisini. Hann kendi nøvnini á øllum børnunum og hevði góðar og persónligar gávur til hvørt barnið.

– Børnini gleða seg tó als ikki til gávurnar, sum føroysk børn gera. Í fyrstuni

vistu tey ikki, hvat tey skuldu gera við gávurnar. Tey hildu í teimum, sera glað, og hildu bara, at vakri innpakningurin var tað, tey fingur. Vit máttu læra tey, at okkurt var inni í pakkanum, sum tey skuldu eiga.

– Vit leggja tó dent á altíð hava gávur til hvørt einstakt barn. Tað hevur stóran týðning, at teirra navn er á, og at jólamadurin spyr eftir tí einstaka barninum, soleiðis, at tey kenna seg serstøk fyri einaferð skyld.

Leila greiðir frá, at foreldur, ið hava ættleitt av BalVikas av og á vitja aftur við teirra børnum og geva gávur, men tá er tað oftani húsið, ið fær átrokandi hjálpinu, og so avgerð leiðslan, hvar tørvurin er størstur.

– Ofta enda gávurnar sum el í ein mánað, blæður, køliskáp, mjadna-operation hjá einum barni, serskúla-gongd til eitt hoyritarnað barn, ja alt móguligt. Men sjáldan fáa børnini eina gávu, sum tey persónliga eiga.

Upplivingin er tó nóg tann størsta gávan, sum tey fáa.

– Bara tað, at koma inn í okkara heim, er ein uppliving. At fara á okkara wc og at síggja kømurini hjá børnunum.

– Tey eru so fitt, glað og væl uppdrigin, men í ár føldu tey seg so trygg hjá okkum, at tey vóru nokk so rokalg, og tað er væl eitt gott tekin, heldur Leila.

– Her verður klemmað og mussað frá okkara síðu. Vit royna at fylla tey við kærleika við vón um, at tann kenslan setur seg onkrastaðni í hesi børnini.

Nær verða aftur jól?

Tað er eingin ivi um, at jólaveitslurnar hjá Leilu og Mikael eru nakað heilt serligt fyri børnini á BalVikas.

– Frá tí, at jólahestin er liðug, byrja tey at júka um, nær tann næsta verður. Tey elska tað, og í ár vildu tvey børn, ið hava fingið mammu og pápa her í Bombay, sleppa við, bara tí tey elska hesar jólaveitslurnar. So tey sluppu við og vóru aftur saman við sínum gomlu vinum, sigur Leila smílandi.

Á heiminum eru tó eisini nóg stór børn og systkinaflokkar, sum hava smá útlit til at fáa nakra familju.

At Leila og Mikael á hendan hátt lata heim sitt upp fyri hesum børnunum er tí einasti móguleiki fyri fleiri av børnunum at fáa góð og eydnurík jólaminnir. Á jólaveitsluni kenna tey seg serstøk, og tey merkja tá veruliga, at fólk eru, sum leggja í tey.

– Vit geva børnunum nakað, men trúgvíð mær, vit fáa tað túsundfalt aftur, sigur Leila á Lofti.